

1866-11-26

Afsender

J. C. Jacobsen

Modtager

Carl Jacobsen

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Uden FA-nummer, æske F 3,1

Emneord:
selskabsliv

Dokumentindhold

Om deltagerne i et 'militær-politisk' middagselskab på Carlsberg, og endnu engang bekymringer om Carls stammen.

Transskription

Mandag Aften d 26 Novbr

KJære Carl!

Jeg formoder at Du er begjærlig efter at høre noget om det militair-politiske Selskab, der igar var samlet paa Carlsberg og jeg benytter derfor den første ledige Time dertil. Hensigten der med var deels at bringe de betydeligste Medlemmer af Militaircommisionen i personlig Berøring med de mest Fremragende i Rigsdagen, deels at see nogle af disse hos mig, som ikke før have været her og tillige at gjøre Gjengæld med Flere hos hvem jeg ifjor havde været indbudt.- Krieger kunde jeg desværre ikke faae med, da han alt var engageret; hvorimod jeg tilligemed hele den øvrige Commission var til Middag hos ham i Løverdags sammen med Conseilspræsidenten og Thingenes Formænd.- Jeg sagde Dig sidst, at jeg havde stor Lyst til at indbyde M. Hammerich, men manglede Mod. Da jeg imidlertid Dagen efter sendte ham min Tak for de smukke Bøge, som i sin Tid vilde være dig et kjært Minde om din høitagtede Lærer, naar Du kom til at vandre i Skyggen af disse Træer, kunde jeg ikke modstaae Fristelsen og indbød ham og - han kom. Mit Selskab kom derefter til at bestaae af: Generalerne Jonquières og Scharffenberg, Oberst Max-Müller,

Oberstlieutnt Ernst (Chef for Høiskolen) Major Bramhelft, Directeur Tuxen og Capt Schultz af Marinen, samt af Landstthinget: Formanden Brunn, Madvig, Lehman, Rosenørn-Lehn (min Collega i Comiteen for Malerisamlingen), Advocat Liebe, Ploug, Kammerherre Skeel, Kammerherre Jessen og Overlærer Forchhammer og af Folkethinget: Hall, Fenger, Hother Hage, Bille, Brix, Klein og Nyholm og af personlige Bekjendte Michael og Frants Djørup, begge Steenstrupper, V Rothe og Hammerich x) x) Broberg var bleven syg. Det var den mest udsøgte Kreds der endnu havde være samlet på Carlsberg og jeg havde den Tilfreds-stillelse at mit Huus og Arrangement gjorde et behageligt Indtryk paa Alle, mest naturligviis paa de Fremmede. Havestuen har vundet overordentligt ved den nye Deco-ration, de franske Lysestager paa Consollen ikke at forglemme. Væxthuset, i Maaneskinsbelysning fra Lampen i Garderoben fortryllede dem.- En

Overraskelse havde jeg dennegang beredet mine Gjæster, idet jeg havde faaet 8 Musici med deres "Musikdirecteur" anbragt paa det østre Galleri, hvorfra de modtage Selskabet

under Indmarchen med Marseillaisen og derefter under hele Maaltidet spillede - (meget smukt) forskellige Ouverturer og anden Opera-Musik o.desl. Melodier der havde en bestemt Betydning undgik jeg med Forsæt. - Hall førte naturligviis sin Moder tilbords og jeg førte begge Generalerne. Min første Skaal var for den nye Hær - og Flaadeplan til hvilken jeg spøgende angav mig at være Gudfader, hvilket vakte megen Moro og intonerede en munter Stemning. Derefter udbragte jeg Skaalen for de Militaire, som skulde bringe Planen ud i Virkeligheden og mindede om de Leiligheder, da de Tilstede-værende havde udmærket sig ved at gaae i Spidsen. Derpaa hilsede jeg Lehmann som den der var gaaet i Spidsen for at vække Folk(e)t til Bevidsthed om Friheden og Nationaliteten og som den ridderlige Forkjæmper for Sandhed, Ret og Ære.- Dernæst talte jeg for Ploug og Hammerich som havde saa store Fortjenester af den nordiske Aands Udvikling paa begge Sider af Sundet og Kattegat. Derefter for Universitetet og dets middelbare Indflydelse paa de ikke studerede Klasser og rettede denne Skaal til Madvig og Steenstrup der havde havde

hævdet det danske Navns Ære og vort Fædrelands Betydning ved deres Anseelse i fjerne Lande. Endelig udbragte jeg Skaalen for Hall, hvis Tidligere Virksomhed jeg troer vi væsentlig skyldte Bestemmelsen i Prager Freden om det danske Slesvigs Tilbagegivelse. Af Gjæsterne udbragte Lehmann Skaalen for mig og senere meget smukt og hjerteligt en for Dig. Hall udbragte Skaalen for Fædrelandet og senere for Vært og Værtinde. Desuden talte Ploug, Hammerich, Madvig, Jonquières, Scharffenberg, Max-Müller og Nyholm, nogle endog flere Gange, men det gik saa rask Slag i Slag, at jeg i dette Øieblik kun dunkelt mindes hvad hver især sagde. Stemningen var, som Du kan see, meget livlig og Tonen høist behagelig. Jeg fik den Forvisning, at Enhver af de Tilstede-værende gjerne vil modtage en ny Indbydelse til Carlsberg, hvilket naturligviis skal skee med Maade. Det er ikke alene behageligt men ogsaa i flere Henseender gavnligt, i slige større Selskaber at samle Mænd af forskellige Stillinger, der ikke hver dag, saa at sige,

mødes. Det vil jeg lægge særlig Vind

paa herefter. - Jeg betragter det som en af de skønneste Frugter af min Flid og af mit Held at kunne samle en slig Kreds om mig og jeg troer tillige, at jeg gjør Gavn derved. Jeg kan ikke lade være med en glad Følelse at sammenligne min Stilling og aandelige Standpunct nu med det jeg indtog da jeg gik i Træsko og vadskede Foustager hjemme i Gaarden og kørte med Bryggervognen omkring til Øltapperne; og selv længe, meget længe derefter, da jeg følte mig saa forlegen og undseelig ligeoverfor Enhver, som jeg ikke kjendte nøie og da min Synskreds var saa ind-skrænket, at jeg ikke kunde indlade mig paa Andet end Bryggeri, en Smule Chemie og Physik og lidt Æsthetik. Hvor kunde jeg dengang drømme om, at jeg skulde komme til at præsidere ved mit eget Bord i en Kreds af saadanne Mænd som jeg saae der igaar ?

Jeg har Gudskelov heller ikke drømt derom endmindre higet derefter, men det er kommen af sig selv, efterhaanden som jeg selv er bleven udviklet, hvilket jeg stadigt har havt for Øie, -eller rettere, instinctmæssig arbeidet paa, thi

jeg erkjender at det ikke er min Villies Kraft alene, der har drevet og driver mig frem, men tillige en nedarvet Drift og jeg seer deri en af Forsynets bedste Gaver til mig, vistnok den bedste. Det er navnlig denne der har drevet mig til uvilkaarligt som Bien at suge Honning af enhver Blomst jeg traf paa min Vei og det er den, der har over-vundet min utilbøielighed til at vove mig ind paa Gebeter, som vare mig fremmede og hvor jeg troede, at jeg slet ikke hørte hjemme. Jeg har derved erfaret hvor urigtigt det er at negligere de Evner og Anlæg, som ere de svageste og som man derfor let troer aldeles mangle, thi selv om et Anlæg er nok saa lille, fortjener det dog at udvikles, maaskee endog med særlig Flid, for at undgaae Ensidedighed, der giver Livet en skjæv Retning. - At denne stræben efter alsidig Udvikling ikke maa udarte til Overfladiskhed i det Hele, at Livet maa have sit faste Støttepunct i Grundighed i den eller de enkelte Retninger, som ligge En nærmest, behøver jeg ikke at sige; det er en Selvfølge, men man maa kun ikke støde nogen Leilighed bort til at udvikle sig i andre, især saalænge man ikke kjender sig selv og ikke har prøvet de Anlæg, der ligge skjulte, maaskee blot fordi de ere udyrkede.

Det bedrøvede mig meget af dit sidste Brev at see hvor store

Hindringer din Stammen lægger dig iveien og hvormeget Du i den Henseende har at kjæmpe med. Jeg haaber imidlertid at det snart vil tabe sig, naar Du har overvundet din Forlegenhed ved at befinde dig mellem nye Omgivelser og ikke længere føler dig saa gauche som Du troer at være. Der ligger i denne Vanskelighed en forøget Opfordring for Dig til at bestræbe Dig for at vinde Sympathie hos og at gjøre Dig afholdt af de Mennesker Du træffer sammen med, ved Forekommenhed og Tjenstagtighed og ved at lempe Dig efter dem saaledes at din Omgang kan være dem behagelig. Jeg haaber ogsaa at dette vil blive Dig lettere, naar Du nu har begyndt at gaae sammen med dem i Bryggeriet, hvor Du vistnok vil faae Leilighed til at vise dem, at Du er i Besiddelse af Kundskaber, som de savne, og hvor Du til Gjengæld kan give dem Leilighed til at belære Dig, hvilket unge Mennesker i Regelen altid føle sig smigrede ved. Det er jo en tilgivelig menneskelig svaghed. - Naar din Stammen fremdeles generer Dig, tænk da paa, at denne uheldige Naturfeil ikke er nogen Skam, ligesaa lidt som at være halt, o desl; og lad den derfor ikke bringe Dig ud af Fatning, men søg at bevare den ved selv at tage Sagen humoristisk.

Jeg har endnu ikke faaet Factura fra Gloxin over Humlen. Saasnart den kommer, skal jeg sende ham Betaling i Vexler paa Paris efter hans Ønske (conformément à).

Naar Du taler med ham, kan Du sige ham, at jeg skal gjøre hans Humle bekjendt for flere af mine Colleger her, som maaskee senere kunne faa brug for denne Vare her. Jeg vil gjerne vise ham min Erkjendtlighed i Gjærning for de Tjenester, han har vist Dig og for de gode, ja fortræffelige Raad han har givet Dig og det uden at kjende Dig videre end af tredie Mands Anbefaling (hvilken Mand jeg af hans Brev seer er den fortræffelige Velten.) Der har Du et smukt Exempel paa Forekommenhed mod en Fremmed for Øie. Gjem det vel! Nu maa jeg tænke paa at slutte. Jeg skal ret strax i møde med Hummel mfl. angaaende Concurrencen om den chemiske Lærerpøst. Iøvrigt har jeg i denne Uge Adskilligt at besørge til Festen paa Lørdag for Clausen. Jeg skal ogsaa tænke paa en Skaal jeg skal udbringe for vor "frie Forfatning". Det er et interessant Æmne. Din Moder skriver selv til Dig og vil nok bringe Dig Hilsener. Lev vel! Din Jacobsen

26/11 66 5
J. C. J. Mandag Aften p 26 Nov
Kære Carl!
Jeg faaede at du er begjærlig efter
at gøre noget om det militære - politiske forhold,
der igaar var færdigt paa Carlsberg og begjærlig
drager den første ledige time dertil. Jævnfør
der end var det at høre de kgl. delige forklaringer
af Militærcommissionen; det profante besøg
med de nye Sammenlægninger. I dag, det
at jeg nogle bløde ord. For mig, som ikke
saa meget som at lide at gøre Gjenstand
eller for mig, jeg ikke fandt meget i det.
Konger. End jeg har nok ikke saa end, da
du alt var engageret; men jeg vil gerne
den gamle Commissionen som det kgl. for mig i
Landskabet sammen med Forsikringsdirektøren og Gjenstand
Landskabet. - Jeg sagde dig først, at jeg fandt det
at at indlyde M. Hørmødet, men maatte det.
Da jeg imidlertid dagen efter fandt jeg mig
for de første dage, som i sin tid vilde være
et godt mind om den første ledige Løse, som du
kunne det at være i. Begjærlig af det end, end
jeg ikke maatte forsætte og indlæse som og - som
mit forhold kun derfor det at bestå af: Generalen
Jouguier og Schaffenberg, Oberst Max - Müller.

+) *Prober og klaver 1791.*
Oberstløjtnant Ernst (Hof for Jægerskolen) Major
Bramhelt, Dinslens Taxer og Løjtnant af
Marine, samt af Landffingst: Lormand, Bruns,
Madvig, Lehmann, Rosenørn - Loh (sin Løjtnant
i Examen for Marinefagene), Adm. Lieke
Ploug, Kammerfisker Skel, Kammerfisker Jesper
og Overboens Torchhammer og af Landffingst:
Hall, Fenger, Woths Høge, Pille, Brix, Klein
og Nyholm og af professorer: Michaels
og Frants Ojrup, bagge Steenstrup, O. Rothe
og Hammervik.*) Det var den mest udførlige
Indtægt, der endnu fandt mest færdig og Castling
og jeg fandt den tilfældigvis at mit hjem
og Arrangement gjælder at besægtigt Luthers
gaa alle, mest udførligt med den de Sammenhæng.
Jenssen for minde anseende og med den nye
Innovation, de første Løjtnanter og Castling
ikke at færdig. Næstfølgende: Maasens -
Løjtnant for Løjtnant: Gaardens færdig
den - for Overboens fandt jeg Drillingen
hændte min Ojrup, idet jeg fandt færdig 8
Miseri med den "Miseri" og den "Miseri" og den
id efter Gallari, Jægers de udførlige færdig

minde Gudmandslev og Maasefælles og derhos
minde Jule ^{besøget} ~~besøget~~ spillet - (meget smukt) farsligt,
Oversættelse af anden Opmærksomhed - Musik o. Leds.
Melodien der findes en delstet bekræftning indget
jeg med Løst. - Hall fælte naturligvis den
hendes tilbåndt og jeg fælte begge Generalerne.
Min første Kæde var for den nye Jule - og
Landsby her til Jule og jeg spøjede angaa mig
at være Gudfader, hvilket nokke meget Maas
og indvirkende en minde Hæmning. Derhos
indvirkende jeg Kæden for de Skilskær, som stude
deres flamm ind: Skilskærs og minde om de
Landsbyer, de de Skilskærs om de indvirkende sig
ind at gøre i Øst. Derhos fælte jeg Lehman
for den de var godt i Øst for at nokke Løst
til bemærket om Løst og Naturskolen og
for den midnats Løst og for Løst, Løst
og Løst. - Derhos fælte jeg for Play og Hæmning
for Løst for Løst Løst og den minde Løst
indvirkende for begge Løst af Løst og Løst.
Derhos for Hæmning og Løst midt om
Løst og for de Løst Løst og Løst
den Kæde til Madrig og Skærm der Løst

[illegible]

II ^{26 66} (D)
jag förestas. - Jag betraglar att som nu
af de hämaste Tränges af min Sied af af mit
fält at tinnu samla an sig Endt om mig af
jag kunnat tillige, at jag gjär Gann Drand.
Jag kan icke lada mera med en glad Sölski at
sammanlignen min Skilling af aandelige Naudgärder
min med att jag intag de jag gik: Enast af
madrada Långlagar Gjennus: Gaardens af Gårde
med Långgarnagarns anledning till Skuggsamt;
af fälsk lunge, meget lunge Drastet, de jag
fälsk mig fälsk fästlagen af underligt Ligeamfäst
fästas, fäst jag icke Gärde näst af de min
Långbrad mer fäst indrösket, at jag icke tinnu
intag mig fäst Andt end Långgarn, en Bränd
Gjennus af Skiffet af lillt Skiffet. Jön Linnu
jag Drangus Drannus an, at jag fäst Lannu
lill at pröskten med mit eget hand: en Endt
af fästaden Skand fäst jag fäst des igas.
Jag fäst Gudskeles fäst icke Drand Drand,
andvinnu fäst Drastet, men att at Lannu
af sig fäst, efterfästas fäst jag fäst at Lannu
indrösket, fäst jag fäst fäst fäst fäst fäst, -
allt allt, indrösket arkivet fäst, fäst

^{afgjængs}
jeg ~~hader~~ at det ikke er min Willies Trøst
alene, der gør ham og drivas mig frem, men
særlig en uudaaet Drift og jeg har deri
en af de største bedste Gaver det mig, nemlig
den bedste. Det er nemlig den der gør ham
mig det smukkeste som den at se sig frem
af mig selv, jeg tror på min her og det er
den, der gør ham min Willies Trøst det at
man mig ind på Gabet, som man mig fremme
og jeg tror, at jeg skal den første fremme.
Jeg har demet afgivet hans indvillighed det er at
uagtsom de fremme af Arbejde, som man de fremme
og som man derfor det har det indvillighed, det
skal man at Arbejde er nok på alle, for ham det
dog at indvillighed, man har endog med sig selv,
for at indvillighed indvillighed, der gives den en
Rens Indvillighed. - At den her den af sig
indvillighed den man indvillighed det Omskiftelighed i det
jagt, at den man den sit første indvillighed i
Grundvillighed i den alle de indvillighed Indvillighed, som
ligger for man, hører jeg ikke at sig i det er
en Indvillighed, man man den ikke Indvillighed
Indvillighed det er at indvillighed sig i den, der Indvillighed
man ikke Indvillighed sig selv og ^{den} Indvillighed der
ligger Indvillighed, man det første de en indvillighed.

Det betvivles mig meget af det sidste Venner
at saa snart naar fjendens den Maanedag begynder
sig i sin og Maanedag den i den første, saa at
Ligning med. Jeg tænker imidlertid at det snart
vil lade sig, naar den for anseendet den Læge
med at hvide sig mellem sig Originalen og den
Ligning skal den saa gætte som den kan at
nu. Det ligger i den Maanedag den for
Opholdning for den til at hvide sig for at
minde Originalen for og at gøre den affald af den
Maanedag den Læge Maanedag med, med Læge
for og Maanedag den og med at Læge den efter den
Maanedag at den Original den med den Maanedag.
Jeg tænker ogsaa at den vil blive den Læge, naar
den den for begynder at gøre Maanedag med den i den
Maanedag, den den med den Læge den til at
med den, at den er i Læge den af den, som
den Maanedag, og den den til Maanedag den den den
Læge den til at hvide den, Maanedag den Maanedag
i den Maanedag den den Maanedag med. Det er jo
en tilfældig Maanedag den Maanedag. - Naar den
Maanedag Maanedag Maanedag den, Læge den Maanedag, at
den Maanedag Maanedag den er Maanedag Maanedag, den
Maanedag den at Maanedag den, o den; og Læge den Maanedag
den Maanedag den den af den, Maanedag den at Maanedag
den Maanedag den at Læge den Maanedag.

Jeg for endnu ikke først Læstuen fra Glaxie
 Læst. Gennem. Daadvaad den Læstuen, skal jeg
 finde den Læstuen i. Men den paa Paris efter
 den Læstuen (conformément à). Naar du kalder
 end den, den du siger den, at jeg skal gøre den
 Gennem. Læstuen for den af mine Læstuen for,
 den næsten paa den Læstuen paa den Læstuen for den
 Læstuen. Jeg vil gøre den med den Læstuen
 Læstuen. Gennem den den Læstuen, den Læstuen
 med den af den Læstuen, ja Læstuen Læstuen
 den Læstuen den af den Læstuen at Læstuen den Læstuen
 end af den Læstuen Læstuen (Gennem den Læstuen
 jeg af den Læstuen paa den Læstuen Læstuen.)
 den Læstuen den af den Læstuen paa Læstuen Læstuen
 end den Læstuen for den. Gennem den Læstuen.
 den Læstuen den Læstuen paa at Læstuen. Jeg skal
 end den Læstuen: den Læstuen Læstuen, Læstuen
 Læstuen Læstuen den Læstuen Læstuen. Læstuen
 den Læstuen i den Læstuen at Læstuen den Læstuen
 Læstuen paa Læstuen for Læstuen. Jeg skal Læstuen
 Læstuen paa den Læstuen den Læstuen for den
 "den Læstuen". At den af den Læstuen Læstuen.
 den Læstuen Læstuen den Læstuen den Læstuen
 den Læstuen. den Læstuen. den Læstuen